FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Kapitel

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

Ἡ Ἐπιστολὴ
Τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου
Εἰς Κορινθίους πρώτη.

Κεφ. α. ι.

Παῦλος καλεσθεὶς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς.

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ὄντος εἰς Κόρινθον εἰς τοὺς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοὶς ἁγίοις, μὲ ὅλους ἐκείνους ὅπου ὀνομαλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς κάθε τόπον ἰδικόν τους καὶ ἰδικόν μας.

3 Χάρις εἶναι εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεὸν πατέρα μας καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ λόγου σας, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ σᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἐγίνεσθε πλούσιοι εἰς αὐτόν, εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε γνῶσιν.

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς ἐσᾶς.

7 Τόσον ὁποῦ νὰ μὴν εἶναι ἐσᾶς ἐστερημένοι ἀπὸ κανένα χάρισμα, θαμπόντας τὸν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὁ ὁποῖος καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσει ἕως τὸ τέλος νὰ εἶσαι χωρὶς κατηγορία εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκαλέσθητε εἰς τὴν ἕνωσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ λέγετε ὅλοι τὸ αὐτό, καὶ νὰ μὴν εἶναι εἰς ἐσᾶς διχοστασίαις, ἀλλὰ νὰ εἶστε τελείως ἡνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν νοῦν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν γνόμην.

11 Διατί διὰ λόγου σας, ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς ἐμένα ἀπὸ τοὺς (δωδεκάφυλον) τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλονικίαις ἀνάμεσά σας.

12 Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς λέγει, ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήπως ἐμερίσθη ὁ Χριστός; μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ λόγου σας; ἢ μήπως εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι κανένα ἀπ' ἐσᾶς δὲν ἐβάπτισα, παρὰ τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γάϊον.

15 Διὰ νὰ μὴν εἴπῃ τινὰς, ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου ἐβάπτισα.

16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸ σπίτι

9 αἰώνιον ἔνωσιν ἢ μονοχίν.

τι τῶ Σταφυλᾶ· δὲν ἠξεύρω λοιπὸν ἐὰν ἐὰ πῆσα κανένα ἄλλον.

17 Διατὶ ὁ Χριστὸς δὲν μὲ ἔστειλε νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ Εὐαγγέλιον, ὄχι μὲ σοφίαν λόγου διὰ νὰ μὴν ἀκυρέσῃ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διατὶ ὁ λόγος ὁ λοιπὸν περὶ τοῦ σταυροῦ, σκάνδαλον εἰς τοὺς ἀπολλυμένους, τοῖς μωρία. ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς τοὺς σωζομένους, τοῖς δυνάμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διατὶ τοῖς γεγραμμένον, θέλω χαλάσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀφανίσει τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Ποῦ τοῖς κοφίνας σοφὸς; ποῦ τοῖς γραμματεύς; ποῦ εἶναι συζητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Διατὶ ἐπειδὴ μὲ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσου τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, νὰ σώσῃ μὲ τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος, ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουν.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον ζητοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσι.

23 Ἀλλὰ ἡμεῖς κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλον, καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας μωρία.

24 Ἀλλὰ εἰς τοὺς κλητοὺς Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, ὁ Χριστὸς ὁποῦ κηρύττομεν, τοῖς Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία.

25 Διατὶ τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ Θεοῦ, εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Διατὶ ἴδετε, ἀδελφοὶ, βλέπετε τὴν κλῆσιν σας, ὅτι δὲν εἶστε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, δὲν εἶστε πολλοὶ δυνατοὶ, δὲν εἶστε εὐγενεῖς πολλοί.

27 Ἀλλὰ ἐξελέξατο ὁ Θεὸς τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ νὰ καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀδύνατα τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, διὰ νὰ καταισχύνῃ τὰ δυνατά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ καταφρονημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν εἶναι, διὰ νὰ χαλάσῃ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι.

29 Διὰ νὰ μὴν καυχηθῇ καμία σὰρξ ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεὸν εἶστε ἐσεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὁ ὁποῖος Ἰησοῦς ἔγινεν εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ λυτρώσεις.

31 Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον ἐκεῖνος ὁποῦ καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κεφ. β'. 1.

ΚΑΙ' ἐγὼ ὅτον ἦλθα εἰς ἐσᾶς, ἀδελφοὶ, δὲν ἦλθα μὲ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κηρύττωντάσας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διατὶ δὲν ἀποφάσισα ποτὲ νὰ ἠξεύρω τίποτες ἀλλο εἰς ἐσᾶς, παρὲξ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ μὲ ἀδυνατεια καὶ μὲ φόβον καὶ μὲ πολὺ τρόμον, ἐγεύθηκα εἰς ἐσᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἦτον εἰς καταπειθητικὰ λόγια τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀποδειξιν

ξιν πνεύματος καὶ δυνάμεως.

5 Διὰ τὸ μὴ ὦσι πίστεως, εἰς τὴν σοφίαν τῆς ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς τελείους, ἀλλὰ οὐχὶ σοφίαν τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τῶν καταργουμένων τοῦ αἰῶνος τούτου.

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριώδη σοφίαν Θεοῦ, ἐκείνην λέγω τὴν σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὁποῖαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν.

8 Τὴν ὁποῖαν σοφίαν οὐδὲν κανένας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ αἰῶνος τούτου ἐγνώρισε. διατὶ εἰ ἤθελαν τὴν γνωρίσει, δὲν ἤθελαν σταυρώσει τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ (καθὼς εἶναι γεγραμμένον) ἐκεῖνα ὁποῦ μάτι δὲν εἶδε, καὶ αὐτὰ δὲν ἄκουσε, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐμπῆκε, ἐκεῖνα ἐτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀγαποῦσι.

10 Ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ πνεύματός του· διατὶ τὸ πνεῦμα ἐξετάζει, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διατὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ κρύμματα τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; ἔτζι καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ κανεὶς δὲν τὰ ἠξεύρει, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβαμεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐκεῖνα ὁποῦ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός.

13 Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν, ὄχι μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐφαρμόζοντας τὰ πνευματικὰ εἰς τὰ πνευματικά.

14 Ἀλλὰ ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ πράγματα τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, διατὶ εἶναι μωρία εἰς αὐτόν, καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ γνωρίσῃ, ὅτι διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀλλὰ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος κρίνει μὲν ὅλα, καὶ αὐτὸς δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανένα.

16 Διατὶ τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὁποῦ νὰ τὸν διδάξῃ; ἀλλὰ ἡμεῖς ἔχομεν νοῦν Χριστοῦ.

Κεφ. γ'.

ΚΑΙ ἐγώ, ἀδελφοί, δὲν ἠδυνήθηκα νὰ σᾶς λαλήσω ὡσὰν πνευματικοὺς, ἀλλὰ ὡσὰν σαρκικοὺς, ὡσὰν νηπίους εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ ὄχι φαγητόν· διατὶ ἀκόμη δὲν ἠδυνήθητε νὰ τὸ φάτε, οὐδὲ μὴ τὸ τώρα δύνασθε.

3 Διατὶ ἀκόμη σαρκικοὶ εἶστε· διατὶ ἐπειδὴ εἶναι εἰς ἐσᾶς φθόνος καὶ φιλονεικία καὶ διχοστασίαι, δὲν εἶστε σαρκικοὶ καὶ περιπατεῖτε ὡσὰν ἄνθρωποι;

4 Διατὶ ὅταν λέγῃ ὁ ἕνας, ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ἄλλος ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ, δὲν εἶστε σαρκικοί;

5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλώς, παρὰ ὑπηρέται, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐπιστεύσατε; καὶ

πᾶσα

πᾶσα ἶνας, καθὼς ἠ ἐχάρισεν ὁ Κύριος.

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὰ αὔξησε.

7 Εἰς τόσον ὅτι οὐδὲ ὁ φυτεύων ἐστὶ τίποτε, οὐδὲ ὁ ποτίζων τίποτε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁποῦ τὰ αὐξήνει.

8 Καὶ ὁ φυτεύων καὶ ὁ ποτίζων ἕνα εἶναι· καὶ πᾶσα ἶνας θὰ πάρῃ τὸν μισθόν τε κατὰ τὴν ἰδίαν κόπον.

9 Διατὶ εἴμεθα συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· ἐσεῖς εἶστε χωράφι τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ τὸν χάριν ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς· ἐγὼ ὡσὰν σοφὸς ἀρχιτέκτων, ἔβαλα θεμέλιον, καὶ ἄλλος οἰκοδομῶ ἀπάνω εἰς ἐκεῖνο, ἀμὴ πᾶσα ἶνας ἂς βλέπει πῶς οἰκοδομῶ.

11 Διατὶ κανένας δὲν δύνεται νὰ βάλῃ ἄλλον θεμέλιον, ἐξὼ ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ κεῖται, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἐὰν κανένας ἀπάνω εἰς ἐκεῖνον τὸν θεμέλιον οἰκοδομῇ χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, κοπρίαν,

13 Τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς θὰ φανερωθῇ· διατὶ ἡ ἡμέρα θὰ δείξῃ τὸ φανερώσῃ· ὅτι μὲ φωτιὰν φανερώνεται· καὶ τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς τί λογῆς εἶναι, ἡ φωτιὰ θὰ δείξῃ τὸ φανερώσῃ.

14 Ὅτινος τὸ ἔργον ὁποῦ οἰκοδόμησε, μένει, θὰ πάρῃ πληρωμήν.

15 Καὶ ὅτινος τὸ ἔργον καταφλεγῇ, θὰ ζημιωθῇ, καὶ αὐτὸς θὰ σωθῇ· ἀμὴ τίποτας λογῆς, ὡσὰν διὰ μέσου τοῦ πυρός.

16 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι εἶστε ἐσεῖς ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς ἐσᾶς;

17 Ὁποῖος μολύνει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θὰ τὸν χαλάσῃ· διατὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὁποῖος εἶστε ἐσεῖς.

18 Κανένας ἂς μὴ ἀπατᾷ τὸν λόγον, θὰ κανένας φαίνεται νὰ εἶναι σοφὸς ἀνάμεσά σας εἰς τὸν κόσμον ἐκεῖνον, ἂς γένῃ μωρὸς, διὰ νὰ γένῃ σοφός.

19 Διατὶ ἡ σοφία τοῦ κόσμου ἐκείνου, εἶναι μωρία σιμὰ εἰς τὸν Θεόν, διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν τους.

20 Καὶ πάλιν, Κύριος γνώσκει τὰ νοήματα τῶν σοφῶν ὅτι εἶναι μάταια.

21 Εἰς τόσον ὅποῦ κανένας ἂς μὴ καυχᾶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διατὶ ὅλα εἶναι δικά σας.

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα, ὅλα εἶναι δικά σας.

23 Καὶ ἐσεῖς εἶστε τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. Δ'. 1.

Τέτοιας λογῆς ἂς μᾶς λογαριάζῃ πᾶσα ἶνας ἀνθρώπους, πῶς εἴμεθα ὑπηρέται Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμοι τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ διὰ τοῦτο ἀπόμεινε ὁποῦ ζητεῖται ἀπὸ τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς πιστός.

3 Ὅσον μὲ εἰς τὸν λόγον τίπο-

πίπλιες δὲν εἶναι νὰ κριθῶ ἀπὸ ἀνθρωπίνης κρίσιας, διὰ νὰ δὲ τὸν λόγαμε σὲν κρίνω.

4 Διαλὶ μέσα εἰς τὸ σωιδίσεμε σὲν γνωρίζω νὰ εἶμαι τίπλιες πωίσης, διὰ δὲν δικαιόνομαι εἰς ἐτοῦτο. ἀμὴ ὁ Κύριος εἶναι ἐκεῖνος ὁπῶ μὲ κρίνει.

5 Λοιπὸν μὴ κρίνετε τὸν καιρῶ τίπλιες, ἕως ὁπῶ νὰ ἔλθη ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει φωτίσει τὰ κρυφὰ τῶ σκότους, καὶ θέλ φανερώσει τὶς βουλὲς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ἕνας θέλει πάρει τὸ ἐπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ἐσῦτα, ἀδελφοίμου, τὰ ἐμετωχαμάτισα εἰς τὸν λόγαμε, καὶ εἰς τὸν Ἀπολλὼ διὰ λόγασας· διὰ νὰ μάθετε εἰς ἐμᾶς τὸ νὰ μὴ φρονῆτε περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο ὁπῶ εἶναι γεγραμμένον. διὰ νὰ μὴν κενοδοξᾶτε ἕνας διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐναντία τῶν ἄλλων.

7 Διατὶ τὶς διακρίνει ἐσένα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον; καὶ τί ἔχεις τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἔλαβες; καὶ ἐὰν τὸ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ἀσὰν νὰ μὴ τὸ ἔλαβες;

8 Τῶρα χορτάτοι εἶστε· τῶρα ἐπλουτήσαλε, δίχως ἐμᾶς ἐβασιλεύσαλε, καὶ ἄμποτε νὰ ἠθέλετε βασιλεύσει, διὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ ἐμεῖς μὲ σᾶς.

9 Διαλὶ μὲ φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπαρέδωκεν εἰς ἔνδειξιν, ἐμᾶς τοὺς ὑστερινὲς ἀποστόλους, ἀσὰν ἀποφασισμένους εἰς θάνατον. διατὶ ἐγίνηκαμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

10 Ἐμεῖς ἤμεστε μωροὶ διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ἐσεῖς εἶστε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστόν· ἐμεῖς ἀδυνατοῦς, καὶ ἐσεῖς δυνατοί, ἐσεῖς τιμημένοι, καὶ ἐμεῖς ἄτιμοι.

11 Ἕως ἐτέτοιο τὶ ὥραν, καὶ πεινοῦμεν, καὶ διψοῦμεν, καὶ ἤμεστε γυμνοὶ, καὶ δερνόμεθα, καὶ γυρίζομεν τρῶ καὶ ἐκεῖ, μὴ ἔχοντες πῦ νὰ κοιθοῦμε·

12 Καὶ κοπιάζομεν δουλεύοντες μὲ ἰδιάμας χέρια· ὑβριζόμενοι, εὐλογοῦμεν, διωγόμενοι ὑπομένομεν.

13 Βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡσὰν φρίκια τοῦ κόσμου ἐγίνηκαμεν, ὡσὰν ἀποξύσματα ὁλονῶν ἕως τῶρα.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω ἐσῦτα κατατρεπιάζοντάς σας, διὰ σᾶς νουθετῶ ὡσὰν τέκνα μου ἀγαπημένα.

15 Διαλὶ ἐὰν καὶ εἴχετε μυρίους παιδαγωγοὺς ἐν Χριστῷ, διὰ δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρας· διατὶ ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ, διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

16 Παρακαλῶ σας λοιπόν, γίνετε μιμηταί μου.

17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὸν Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνον μου ἀγαπημένον καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος θέλ σᾶς ἐνθυμίσει τοὺς τρόπους μου ὁποῦ περιπατῶ κατὰ τὸν Χριστόν, καθὼς διδάσκω εἰς κάθε τόπον, εἰς ὅλους τοὺς ἐκκλησίας.

18 Κάποιοι ἐκενοδόξησαν ὡσὰν νὰ μὴ μέλλω νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθει γρήγορα εἰς ἐσᾶς ἐὰν θέλησι ὁ Κύριος, καὶ θέλω γνωρίσει ὄχι τὸν λόγον ἐτούτων τῶν κενοδόξων, διὰ τὶ δύναμιν.

20 Διατὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ

13 ὡσὰν σκύβαλα

14 καθὼς παιδία ἀγαπημένα

8 βασιλεύσετε

19 ἐὰν θέλη

Θεῦ δὲν ἔχει εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλεις, νὰ ἔλθω εἰς ἰσᾶς μὲ ῥάβδι; ἢ μὲ ἀγάπην, καὶ μὲ πνεῦμα πραότητος;

Κεφ. δ'. ε.

Καθολικῶς ἀκούεται νὰ εἶναι ἀνάμεσάς σας πορνεία, καὶ τέτοιας λοιπὸν πορνεία, ὁποῦ οὐδὲ εἰς τὰ ἔθνη ὀνομάζεται, εἰς τοῦτο ὁποῦ νὰ ἔχῃ κάποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός του.

2 Καὶ ἰσεῖς κενοδοξᾶτε, ἐκεῖ ὁποῦ ἔπρεπε περισσότερον νὰ λυπηθῆτε, διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν μέσην σας ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὸ ἔργον ἐκεῖνο.

3 Ἐγὼ μὲν ἀπόν ὁποῦ λείπω μὲ τὸ κορμί, καὶ εἶμαι αὐτοῦ μὲ τὸ πνεῦμα, ἀποφάσισα ἀπάν νὰ εἶμαι αὐτοῦ, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε ἐκεῖνο τέτοιας λοιπὸν,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζωμένοι ἰσεῖς καὶ τὸ ἐδικόν μας πνεῦμα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσετε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς χαλασμὸν τῆς σάρκας, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημάσας· δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὀλίγον προζύμη ζυμώνει ὅλον τὸν ζυμωτόν.

7 Ξεκαθαρίσετε λοιπὸν τὸ παλαιὸν προζύμη, διὰ νὰ γενῆτε καινούργιον ζυμωτόν, καθὼς εἶστε ἄζυμοι· διατὶ ὁ Χριστὸς ὁποῦ εἶναι τὸ πάσχαμας, ἐθυσιάσθη διὰ λόγαμας.

8 Ἂς ἑορτάζωμεν λοιπὸν ὄχι μὲ ζύμην παλαιάν, οὐδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα καθαρότητος καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψάσας εἰς τὸν ὀπιστολήν, νὰ μὴν σμίγεσθε μὲ τοὺς πόρνους.

10 Καὶ δὲν σᾶς λέγω νὰ μὴν σμίγετε ὅλως διόλου μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου ἐκείνου, ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας, ἢ μὲ τοὺς ἅρπαγας, ἢ μὲ τοὺς εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ λοιπὸν χρεωστεῖτε νὰ βγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμον·

11 Ἀμὴ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴν σμίγεσθε μὲ τοὺς πιστοὺς· τετέσιν ἂν κανένας ὁποῦ ὀνομάζεται ἀδελφός, ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μεθυσος, ἢ ἅρπαγας, μὲ τὸν τοιοῦτον μὴ τὸν κατεῦτε μαζί του.

12 Διατί τί χρειαζῶ ἐγὼ νὰ κρίνω ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; δὲν κρίνετε ἰσεῖς τοὺς ἔσω;

13 Ἀμὴ τοὺς ἔξω ὁ Θεὸς τοὺς κρίνει. βγάλετε λοιπὸν τὸν κακὸν ἀπὸ λόγου σας.

Κεφ. ϛ'. 6.

Ἀποκοτὰ κανένας ἀπ' ἐσᾶς, ὁποῦ ἔχει διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ πάῃ εἰς τὰ κριτήρια τῶν ἀδικῶν, καὶ ὄχι τῶν ἁγίων;

2 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουν κρίνει τὸν κόσμον; καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνεται ἀπὸ ἰσᾶς, ἀνάξιοι εἶστε νὰ κρίνετε τὰ πολὺ μικρὰ πράγματα;

3 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει ἀγγέλους, πόσῳ μᾶλλον τὰ πράγματα τοῦτου τοῦ βίου;

4 Ἐὰν ἔχετε λοιπὸν κρίσεις διὰ πράγματα τοῦτου

τ ζωῆς, ἐκεῖνος ὁπῶ ἔχῃ κα-
ταφρονημένος εἰς τὸν ἐκκλη-
σίαν, ἐκεῖνος καταγελᾶται κρι-
τάδες.

5 Διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέ-
γω. τόσον δὲν εἶναι εἰς ἐσᾶς ἡ-
δὲ κανένας σοφὸς, ὁπῶ νὰ δυ-
νηθῇ νὰ διακρίνει ἀνάμεσα
εἰς τοῦ ἀδελφόν τε;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲ ἀδελ-
φὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο εἰς ἀπί-
στε κριτάδες.

7 Βέβαια λοιπὸν ἐλάττωμα
εἶναι εἰς ἐσᾶς ἐτοῦτο, ὅτι ἔχε-
τε κρίσις ἀνάμεσά σας. διατὶ
δὲν προσκρίνετε πρεπότερον
νὰ ἀδικεῖσθε; διατὶ δὲν
προσκρίνετε μᾶλλον νὰ ὑπομ-
ένετε τὸν ζημίαν;

8 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀδικεῖτε, καὶ
στερεῖτε τοὺς ἄλλους, καὶ τοῦτο τὸ
κάμνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς.

9 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι οἱ ἄ-
δικοι βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλει
κληρονομήσει; μὴν πλανᾶσθε· ἔτε πορνοὶ, ἔτε μοιχοὶ, ἔτε μεθυσοὶ, ἔτε ἀρσενοκοῖται.

10 Οὔτε κλέπται, ἔτε πλεονέκται, ἔτε μέθυσοι, ἔτε ὀνειδισταὶ, ἔτε ἅρπαγες θέλουσι κληρονομήσει τὸν βασιλεῖαν τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ τοῦτα ἤσαστε μερικοὶ, ἀλλὰ ἐπαθαρισθήκετε, ἀλλὰ ἁγιασθήκετε, ἀλλὰ ἐδικαιωθήκετε εἰς τὸν ὄνομαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ εἰς τὸν πνεῦμαν τοῦ Θεοῦ μας.

12 Ἔχω ἐγὼ ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσιν· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν θέλω ἐξουσιασθῆ ἀπὸ κανένα πρᾶγμα.

13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητά. ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὰ θέλει, τὰ χαλάσει· ἀλλὰ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ κορμί.

14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἐξύπνησε, καὶ ἐμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ μέσου τῆς δυνάμεώς του.

15 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι τὰ κορμιάσας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; πέρνοντας ἐγὼ λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, νὰ τὰ κάμω πόρνης μέλη; μὴν γένοιτο.

16 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐν καιρῷ ὁπῶ κολλᾶται μὲ τὴν πόρνην, εἶναι ἕνα κορμὶ (μὲ αὐτήν.) διατὶ λέγει, θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Καὶ ὁ κείνος ὁπῶ κολλᾶται μὲ τὸν Κύριον, εἶναι ἕνα πνεῦμα.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν· κάθε ἄλλο ἁμάρτημα ὁπῶ νὰ κάμῃ ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ κορμίτου· ἀλλὰ ὁ κείνος ὁπῶ πορνεύει, ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἴδιόν τε κορμί.

19 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι τὸ κορμίσας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁπῶ εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον Πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεόν; καὶ δὲν εἶστε τοῦ λόγου σας;

20 Διατὶ ἐξαγορασθήκετε μὲ τιμήν. δοξάσετε λοιπὸν τὸν Θεόν, μὲ τὸ σώμασας καὶ μὲ τὸ πνεῦμασας, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. Ζ. 7.

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα ὁπῶ μᾶς ἐγράψετε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴν κλίξῃ εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ τὴν πορνείαν, πᾶσα ἴσας ἀς ἔχει τὸν γυναῖκα τοῦ.

ἡ ἀδελφή

ἡ ἀδελφὴ ἔνας ἀνήρ

κατα· καὶ πᾶσα μία ἃς ἔχει ἡ ἀνδρείας.

3 Ὁ ἀνὴρ ἃς δίδει εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ὁπῶς ἡ χρειαζῇ· ὁμοίως καὶ ἡ γυναῖκα εἰς ἡ ἀνδρείας.

4 Ἡ γυναῖκα δὲν ἐξουσιάζει τὸ κορμίτης, ἀλλὰ ὁ ἄνδρας· ὁμοίως καὶ ὁ ἄνδρας δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἰδιόνυ κορμί, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα.

5 Μὴν ἀποστερεῖτε ἕνας ἡ ἄλλον, εἰ μὴ ἂν δὲν εἶ) μὲ συμφωνίαν, καὶ πάλι εἰς ὀλίγον καιρὸν, διὰ νὰ σπουδάζετε εἰς ἡ νηστείαν, καὶ εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ πάλιν νὰ συμβαίνετε· διὰ νὰ μὴν σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς, διατὶ δὲν δύνεσθε νὰ ἐγκρατεύεσθε.

6 Καὶ εἶπα τὸ λέγω, σὺν δόσιας ἀδείας καὶ ὄχι προστάττωσας.

7 Διατὶ ἐγὼ θέλα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι ὡσὰν τὴν λόγκμα· ἀλλὰ πᾶσα ἕνας ἔχει ξεχωρεστὸν τὸ ἰδικόνυ χάρισμα ἀπὸ ἡ Θεὸν, κάποιος ἔτζι, κάποιος ἀλλίως.

8 Καὶ λέγω εἰς τοὺς ἀνύπανδρους καὶ εἰς τὴ χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐὰν μείνουν ὡσὰν καὶ ἐγώ.

9 Ἀμὴ ἀλίμπος καὶ σὲν ἐγκρατεύσθαι, ἀς ξανδρευθοῦν· διατὶ κρείττον εἶναι νὰ ξανδρευθοῦν, παρὰ νὰ πυρέβαι.

10 Καὶ τοὺς ξανδρεμένους παραγγέλλω, ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ἡ γυναῖκα ἃς μὴν χωρεσθῇ ἀπὸ ἡ ἄνδρας.

11 Καὶ ἐὰν χωρεσθῇ, ἃς μείνῃ ἀπανδρεμένη, ἢ ἃς κάμῃ πάλιν ἀγάπη μὲ ἡ ἄνδρας· καὶ ὁ ἄνδρας νὰ μὴν χώρισῃ ἡ γυναῖκα.

12 Καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους ἐγὼ λέγω, καὶ ὄχι ὁ Κύριος· ἐὰν κανένας ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ ἀναπαύεται νὰ κατοικῇ μαζὶ μὲ αὐτὸν, ἃς μὴν τὴν ἀφήσῃ.

13 Καὶ γυναῖκα ὁπὸ νὰ ἔχῃ ἄνδρας ἄπιστον, καὶ αὐτὸς ἀναπαύεται νὰ συνοικῇ μὲ αὐτὴν, ἃς μὴν ἡ ἀφήσῃ.

14 Διατὶ ὁ ἄνδρας ὁ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μέσου τῆς γυναικός, καὶ ἡ γυναῖκα ἡ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μέσου τοῦ ἀνδρός· ἀλλέως τὰ τέκνα σας εἶναι ἀκάθαρτα, ἀμὴ τώρα εἶναι ἅγια.

15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιστος χωρεσθῇ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ δὲν ἐδουλόθη εἰς τὰ τόσας λόγους· εἰς εἰρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

16 Διατὶ τί ξέρεις, γυναῖκα, ἂν σώσῃς ἡ ἄνδρας; ἢ τί ξέρεις ὦ ἄνδρα, ἂν σώσῃς ἡ γυναῖκα;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς τὰ χαρίσματα εἰς πᾶσα ἕνα, πᾶσα ἕνας καθὼς ἡ ἐκάλεσεν ὁ Κύριος ἔτζι ἃς περιπατῇ· καὶ ἔτζι διατάσσω εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

18 Περιτετμημένος ἐκκλήθη κανένας (εἰς τὴν πίστιν) ἃς μὴν γίνεται ἀκροβύστος· εἰς τὴν ἀκροβυστίαν ἐκλήθη κανένας; ἃς μὴν περιτμηθῇ.

19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτε, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τίποτες, ἀλλὰ ἡ φυλάξις τοῦ ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Πᾶσα ἕνας εἰς ἡ κλῆσιν ὁπὸ ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ἃς μένει.

21 Ἐκλήθης δοῦλος; ἃς μὴν σε μέλει. ἀλλὰ ἐὰν δύνασαι

νασαι τὰ γαμῆς ἐλεύθερος, μᾶλλον χρῆσαι καλλιότερον τοῦ ἐλευθερίου.

22 Διατὶ ὁ κλεῖος ὁποῦ ἦν δοῦλος, ἐκαλέσθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἐλευθερωμένος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ὁ κλεῖος ὁποῦ ἐκαλέσθη εἰς τὸν Χριστὸν ἔστω ἐλεύθερος, εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἠγοράσθητε μὲ τιμὴν, μὴ γίνεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Πίστε ἄνε. ἀδελφοὶ, εἰς ὁποῖον ὁποῦ ἐκάλεσθη· εἰς ἐκεῖνο ἂς μένει, ἔστω εἰς τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ τὴν παρθένας ὁ ὁρισμὸς τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω, ἀλλὰ συμβουλεύω ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου νὰ εἶμαι πιστός.

26 Λογιάζω λοιπὸν νὰ εἶναι αὐτὸ καλὸν διὰ τὴν παρούσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ εἶναι ἔτζι.

27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; μὴ ζητεῖς νὰ λυθῆς. εἶσαι λυμένος ἀπὸ γυναῖκα; μὴ ζητεῖς γυναῖκα.

28 Καὶ ἂν παντρευθῆς, δὲν ἔφταιξες· καὶ ἂν παντρευθῇ ἡ παρθένος, δὲν ἔφταιξε, ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλῖψιν εἰς τὴν σάρκα· καὶ ἐγὼ σὲς λυπῶμαι.

29 Καὶ τοῦτο σὲς λέγω, ἀδελφοὶ, ὁ καιρὸς ἀπὸ τώρα καὶ ὁμπρὸς ἔχει γίνει στενός· διὰ τοῦτο πρέπει ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν γυναῖκας, νὰ εἶναι ἀσὰν νὰ μὴν ἔχουν.

30 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κλαῖν, ἀσὰν νὰ μὴν κλαῖν, καὶ οἱ χαρεμένοι ἀσὰν νὰ μὴν χαίρωνται· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀγοράζουν, ἀσὰν νὰ μὴν ἀφεντεύουν.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ χρεωστοῦν τὸ κόσμον ἐτοῦτον, ὡς μὴ καταχρεωμένοι· διατὶ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου ἐτοῦτου περνᾶ.

32 Καὶ θέλω σὲς νὰ εἶστε χωρὶς φροντίδες· ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐπαντρεύθηκε, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τοῦ Κυρίου.

33 Ἀμὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπαντρεύθηκε, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τὴ γυναῖκα.

34 Ἐμερίσθηκε ἡ γυναῖκα καὶ ἡ παρθένος· ἐκεῖνη ὁποῦ δὲν ἐπαντρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ εἶναι ἁγία καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· ἀμὰ ἐκείνη ὁποῦ ἐπαντρεύθη φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τοῦ ἀνδρός.

35 Καὶ τοῦτο τὸ λέγω διὰ τὸ συμφέρεσσας, ὄχι νὰ σὲς βάλλω θέλεσι, ἀλλὰ τὰ τέλεια τακτικὰ σὲς εἰς τὸν Κύριον, καὶ κάμνα πρᾶγμα νὰ μὴν σὲς σύρῃ ἀπ' αὐτόν.

36 Ἀμὰ ἀνίσως καὶ κάμνας νομίζει νὰ εἶναι ἀτοῦτος ἄσχημον εἰς τὴν παρθένον· νὰ τὴν φυλάξῃ ἄγαμον, ἂν εἶναι περασμένη ἀπὸ τὴ καρέτης· καὶ κάμνει χρεία νὰ παντρευθῇ, ὅτι θέλει ὄς κάμει· δὲν σφάλλει· ἂς παντρευθοῦν.

37 Καὶ ὁποῦ στέκεται βέβαιος εἰς τὴν καρδίαν· καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἀμὰ ἔχει ἐξουσίαν νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὁποῦ θέλει, καὶ ἀποφάσισεν ἀτοῦτο μέσα εἰς τὴν καρδίαν· νὰ φυλάττῃ τὴ παρθένον, καλὰ κάμνει.

38 Εἰς τόσον ὅσον καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν παντρεύει, καλὰ κάμνει, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τὴν

τὴν πατρίδα καὶ κόπτεται καὶ μόνη.

39 Ἡ γυνὴ κεῖται ἐφ' ὅσον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶ νὰ γαμηθῇ εἰς ὃν θέλει· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνῃ ἔτι, εἶναι μακαριωτέρα κατὰ τὴν ἐμήν γνώμην· καὶ λογίζομαι καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ διὰ τὰ εἰδωλόθυτα, ἐξεύρομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν γνῶσιν· ἡ γνῶσις φυσιώνει· ἀμὴ ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Καὶ ἐὰν κανεὶς λογίζεται πὼς γνωρίζει τίποτε, ἀκόμι δὲν ἐγνώρισε καθὼς πρέπει νὰ γνωρίσῃ.

3 Ἀμὴ ὅσοι ἀγαπᾶ κανεὶς τὸν Θεόν, ἐκεῖνος ἐγνωρίσθη ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ διὰ τὸ τρόφιμον λοιπὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἐξεύρομεν ὅτι τὸ εἴδωλον δὲν εἶναι τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς παρὲξ ἕνας.

5 Διατὶ ἐὰν καὶ εἶναι λεγόμενοι Θεοὶ, εἴτε εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴτε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καθὼς εἶναι Θεοὶ πολλοὶ, καὶ Κύριοι πολλοὶ·

6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶναι ἕνας Θεὸς ὁ πατὴρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ ἕνας Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς διὰ μέσου του.

7 Ἀλλὰ ἡ γνῶσις δὲν εἶναι εἰς ὅλους· καὶ κάποιοι μὲ τὴν συνείδησιν τοῦ εἰδώλου ἕως τώρα τρέφονται τὸ τιμῶν φαγητὸν ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνείδησίς τους ἐπειδὴ νὰ εἶναι ἀδυνάμη, μολύνεται.

8 Τὸ φαγὶ δὲν μᾶς φέρνει εἰς τὸν Θεόν· διατὶ ἐὰν φάγωμεν δὲν ἐπλεονεκτοῦμεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα.

9 Καὶ ἴδετε τὸν τρόπον μὴ πως αὐτὴ ἡ ἐξουσία σας γένει ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἀδυνάτους.

10 Διατὶ ἐὰν κάποιος ἰδῇ σε ὁποῦ ἔχεις γνῶσιν, πὼς κρίθησαν εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνείδησίς του ὁποῦ εἶναι ἀδυνάτος εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα;

11 (Καὶ ἔτζι) διὰ τὴν γνῶσιν θέλει χαλασθῇ ὁ ἀδελφὸς ὁποῦ εἶναι ἀδυνάτος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔτζι ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύποντες τὴν συνείδησίν τους ὁποῦ εἶναι ἀδυνάμη, ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐὰν τὸ φαγὶ σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. θ'. 9.

ΔΕΝ εἶμαι ἀπόστολος; δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; δὲν εἶδα ἐγὼ τὸν Κύριόμας Ἰησοῦν Χριστόν; δὲν εἶστε ἐσεῖς τὸ ἔργόμου τοῦ Κυρίου.

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς εἶμαι. διατὶ ἡ βούλα τοῦ ἀποστολικοῦ μου ἐσεῖς εἶστε τοῦ Κυρίου.

3 Ἡ ἀπολογία μου ἀπέναντι εἰς ἐκείνους ὁποῦ μὲ ἐξετάζουν, ἐστὶ αὐτή.

4 Μόνον δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάμε καὶ νὰ πίομε;

5 Μόνον δὲν ἔχομεν καὶ ἐμεῖς ἐξουσίαν νὰ φέρναμεν μὲ

τῦ λόγκμας ἀδελφὼ γυναῖκα, ὡσὰν κ᾽ οἱ λοιπὶ ἀπόστολοι, κ᾽ οἱ ἀδελφοὶ τῦ Κυρίυ κ᾽ Κηφᾶς;

6 Ἢ μοναχὸς ἐγὼ κ᾽ Βαρνάβας δὲν ἔχομῶν ἐξουσίαν τὸ νὰ μὴν ἐργαζόμεθα;

7 Τίς στρατεύεται εἰς τὰ πόλεμον μὲ ἐδικήτου ἔξοδον; πίος φυτεύει ἀμπέλι κ᾽ ἀπὸ τὰ καρπίτου δὲν τρώγει; ἢ πιὸ ᾯποιμαίνει πίμιλιν, κ᾽ ἀπὸ τὸ γάλα τῦ πίμενος δὲν τρώγει;

8 Μιλῶ (κατὰ τὶν συνήθειαν) τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ἐτῦτα; ἢ δὲν τὰ λέγει κ᾽ ὁ νόμος ἐτῦτα;

9 Διατὶ εἰς τὰ νόμον τῦ Μωϋσέως ἔγραμμῶν, νὰ μὴν φιμόσεις τὸ βόϊ ὁπῦ ἀλωνίζει· μιλεῖ τὰ διὰ τὰ βόϊα τὰ Θεός;

10 Καὶ ἀπὸ βίβαια διὰ λόγκμας τὰ λέγει· διατὶ διὰ λόγκμας ἐγράφη ἐτῦτο, ὅτι ὁ κείνος ὁπῦ κοπιάζει χρειαστῦ νὰ κοπιάζῃ μὲ ἐλπίδα· κ᾽ ὁ κείνος ὁπῦ ἀλωνίζει, χρειαστῦ νὰ ἀλωνίζει μὲ ἐλπίδα, ὅτι θέλει μεθέξει ἀπ᾽ ἐκεῖνο ὁπῦ ἀλωνίζει.

11 Ἐὰν ἐμεῖς ἐσπείραμῶν εἰς ἐσᾶς τὰ πνευματικά, μεγάλο εἶ) ἐὰν ἐμεῖς θερίσωμῶν τὰ σωματικάσας;

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχκι ταύτιν τὶν ἐξουσίαν εἰς ἐσᾶς, δὲν μετέχομῶν ἐμεῖς περισσότερον; ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν μεταχειρισθήκαμῶν τὶν ἐξουσίαν ἐτῦτιν, ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένομῶν, διὰ νὰ μὴν κόψομῶν τίποτας ἐμπόδιον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῦ Χριστῦ.

13 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐργαζόνται τὰ ἱερά, τρόφκι γκρεμνόπο τὰ ἱερά; ἐκεῖνοι ὁπῦ φροντίζουσιν εἰς τὶν δικαιόν τῦ θυσιαστηρίου, ἔχουν μερτικὸν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον;

14 Ἔτζι κ᾽ ὁ Κύριος ἐπρόσταξεν ἐκεῖνοι ὁπῦ κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, νὰ ζῦσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον.

15 Καὶ ἐγὼ δὲν ἐμεταχειρίσθικα νὰ κάμνα ἀπ᾽ ἐτῦτα. κ᾽ δὲν τὰ ἔγραψα ἐτῦτα διὰ νὰ γίνῃ ἔτζι εἰς ἐμένα, διατὶ καλλιότερόν μου εἶ) νὰ ἀποθάνω. παρὰ νὰ κάμῃ τινὰς μάταιον τὸ καύχκμάμου.

16 Διατὶ ἐὰν εὐαγγελίζωμαι, δὲν ἔχω καύχκμα διὰ τῦτο, διατὶ αὐτὸ εἶ) εἰς ἐμένα ἀναγκαῖον· κ᾽ ἀλίμονον εἰς ἐμένα ἐὰν δὲν εὐαγγελίζωμαι.

17 Διατὶ ἐὰν τὸ κάμω μὲ τὸ θέλκμάμου, ἔχω μισθόν· ἀμὲ ἂν κάμω ἀπίκιας, (ὅμως ἀναγκαῖα εἶ) ὁπῦ μὲ ἐμπιστεύθη)

11 Ποῖος εἶ) λοιπὸν ὁ μισθόμου; νὰ κάμω τὸ εὐαγγέλιον τῦ Χριστῦ νὰ τὸ ἔχω χωρὶς ἔξοδον, εὐαγγελίζωντάς το, εἰς τὸ νὰ μὴν μεταχειρισθῶ κακὰ τὶν ἐξουσίαν ὁπῦ ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διατὶ ἐγὼ ἐλεύθερος νὰ εἶμαι ἐλεύθερος ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλους ἐδούλωσα τῦ λόγκμου, διὰ νὰ κερδίσω περισσότερους.

20 Καὶ ἔγινα εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡσὰν Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδίσω τοὺς Ἰουδαίους· εἰς ἐκείνους ὁπῦ εἶ) ἀπὸ κάτω εἰς τὰ νόμον (ἔγινα) ὡσὰν νὰ εἶμαι ἀπὸ κάτω εἰς τὰ νόμον, διὰ νὰ κερδίσω ἐκείνους ὁπῦ εἶ) ἀποκάτω εἰς τὰ νόμον.

21 Ἔγινα εἰς τοὺς ἀνόμους ὡσὰν ἄνομος, μὰ ὄντας ἄνο-

μος

μ@ εἰς τ̃ Θεὸν, ἀλλὰ ἴν-
ομ@ εἰς τ̃ Χρισὸν, διὰ νὰ
κερδήσω ἀνθρ̃ας.

22 (Ἐγήνηκα) εἰς τοὺς ἀδυ-
νεῖς ἀσὰν ἀδυνὸς, διὰ νὰ κερ-
δήσω τοὺς ἀδυνεῖς· εἰς ὅλους ἔ-
γινα ὅλα, διὰ νὰ σώσω βέβαια
μερικοὺς.

23 Καὶ τοῦτο τὸ κάμνω διὰ
τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γένω κ̃
ἐγὼ συμμέτοχος@ αὐτοῦ τοῦ εὐ-
αγγελίου.

24 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὁποῦ τρέ-
χουν ὁποῦ τρέχουν εἰς τὸ στάδιον, ὅ-
λοι μὲν τρέχουν, ἀμὴ ἕνας παίρ-
νει τὸ βραβεῖον; ἔτζι τρέχετε,
διὰ νὰ φθάσετε.

25 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ἀ-
γωνίζεται, ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα·
ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεύονται κ̃
ἀγωνίζονται διὰ νὰ πάρουν φθα-
ρτὸν στέφανον, ἀμὴ ἡμεῖς ἄφ-
θαρτον.

26 Ἐγὼ λοιπὸν τρέχω λι-
γὰς τρέχω, ὄχι ὡσὰν ἄδηλα,
ἔτζι ἀγωνίζομαι, ὄχι ὡσὰν νὰ
δέρνω τ̃ ἀέρα.

27 Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμα
μου κ̃ τὸ κάμνω δοῦλον. μή-
πως κηρύξοντας ἄλλους, ἐγὼ εὑ-
ρεθῶ ἀποδοκιμός.

Κεφ. ι'. 10.

Θέλω ἀδελφοὶ νὰ ἠξεύρετε
ἐσεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες
μας ἦσαν ὑπὸ κάτω ὑπὸ τὸ
σύννεφον, κ̃ ὅλοι ἐπέρασαν διὰ
μέσα τ̃ θαλάσσης.

2 Καὶ ὅλοι εἰς τ̃ Μωυσῆν
ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ σύννεφον κ̃
εἰς τὴν θάλασσαν.

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὸ αὐτὸ
πνευματικὸν φαγί·

4 Καὶ ὅλοι ἔπιαν τὸ αὐτὸ
πνευματικὸν ποτόν· διατὶ ἔπι-
αν ὑπὸ τ̃ πνευματικοῦ πέτρας
ὁποῦ τοὺς ἀκολούθα, κ̃ ἡ πέτρα
ἦτον ὁ Χρισός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν εὐαρε-
στήθη εἰς τοὺς πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς, διατὶ ἔπεσαν εἰς τ̃
ἔρημον.

6 Καὶ ταῦτα ἐγίνηκαν τύ-
ποι ἐδικόμας, διὰ νὰ μὴ ἐπι-
θυμοῦμεν ἡμεῖς τὰ κακὰ, κα-
θὼς κ̃ ἐκεῖνοι τὰ ἐπεθύμησαν.

7 Μὴ γ̃ νὰ γένητε εἰδωλο-
λάτραι καθὼς μερικοὶ ἀπ'
αὐτοὺς· καθὼς εἶν γεγραμμέ-
νον, ἐκάθησεν ὁ λαὸς νὰ φάγη
κ̃ νὰ πίη, κ̃ ἐσηκώθησαν νὰ
παίξουν.

8 Μὴ γ̃ ἂς πορευόμεθα, κα-
θὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπόρ-
νευσαν, κ̃ ἔπεσαν εἰς μίαν ἡ-
μέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μὴ γ̃ νὰ δοκιμάζωμεν τ̃
Χρισὸν, καθὼς κ̃ μερικοὶ ἀπ'
αὐτοὺς τ̃ ἐδοκίμασαν, κ̃ ἐχα-
λάθησαν ὑπὸ τὰ φίδια.

10 Μὴ γ̃ γογγύζετε, καθὼς
κ̃ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυ-
σαν κ̃ ἐχαλάθησαν ὑπὸ τ̃
φθορά.

11 Καὶ ἐτοῦτα ὅλα ἐγίνηκαν τύποι εἰς ἐκείνους· κ̃ ἐ-
γράφθησαν διὰ νουθεσίαν ἐδικήμας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκατάντησαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

12 Ἐκείνος@ λοιπὸν ὁποῦ λο-
γιάζει πῶς νὰ στέκη, ἂς βλέπ̃
νὰ μὴ πέση.

13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔπια-
σε, ὡσὰν ἀνθρώπινος@· κ̃ ὁ
Θεὸς εἶν πιστὸς, ὁ ὁποῖος@ δὲν
θέλει σᾶς ἀφήνη νὰ πειρασθῆν-
τε ὑπὲρ τὸν (ἀπ' ἐκεῖνο) ὁ-
ποῦ δύνεσθε· ἀλλὰ μαζὶ μὲ
τ̃ πειρασμὸν θέλει κάμει κ̃ τὸ
εὔρεσμα, διὰ νὰ δυνασθῆτε ἐ-
σεῖς νὰ ὑποφέρετε.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητέμου,
φύγετε ὑπὸ τ̃ εἰδωλολατρείαν.

15 Ὡσὰν φρόνιμοι σᾶς λέ-
γω

ἔρημος.

ἀφήσει.

γω, ἰσεῖς τὸ κρίνεῖε ἐκεῖνο ὁπῦ λέγω.

16 Τὸ ποτήριον τ̃ ἐυλογίας τὸ ὁποῖον ἐυλογῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τῦ αἵματος τῦ Χρεςῦ; τὸ ψωμὶ ὁποῦ κόπτομεν δὲν εἶναι κοινωνία τῦ σώματος τῦ Χρεςῦ;

17 Ὅτι ἕνα ψωμὶ, ἕνα σῶμα ἡμεῖς ἡμεῖς οἱ πολλοὶ, διατὶ ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τὸ ἕνα ψωμί.

18 Βλέπετε τ̃ Ἰσραὴλ, ὁπῦ εἶναι κατὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοινωνοὶ τῦ θυσιαςηρίου, ἐκεῖνοι ὁπῦ τρώγοντ τ̃ θυσίας;

19 Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὶ εἴδωλον νὰ ἦ τίποτες, ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τίποτες; ὄχι.

20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα ὁπῦ θυσιάζεν τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζεν εἰς τοὺς δαίμονας, καὶ ὄχι εἰς τ̃ Θεόν. καὶ δὲν θέλω ἰσεῖς νὰ γίνεσθε κοινωνοὶ τῶν δαιμόνων.

21 Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πίνετε τὸ ποτήριον τῦ Κυρίου, καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμόνων· δὲν δυνάσθε νὰ μετέχετε ἀπὸ τὸν τράπεζαν τῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὸν τράπεζαν τῶν δαιμονίων.

22 Ἀνίσως καὶ ἐροχλῦμεν τ̃ Κύριον; μήπως ἡμεῖς ἡμεῖς δυνατώτεροί τε;

23 Ἔχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκοδομῦσι.

24 Κανένας ἂς μὴ ζητῦ τὸ ὀφέλιμον τε (συμφέρον) ἀλλὰ πᾶσα ἕνας ἂς ζητῦ (τὸ συμφέρον) τῦ ἄλλου.

25 Κάθε πρᾶγμα ὁπῦ πωλεῖται εἰς τὸ μακελλίον, τρώτε, καὶ μὴν ἐξετάζετε τίποτε διὰ τὴν συνείδησιν.

26 Διατὶ ἡ γῆ εἶναι τῦ Κυρίου, καὶ ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν.

27 Καὶ ἂν κανένας ἀπὸ τοὺς ἀπίςους σᾶς προσκαλέσει, καὶ θέλετε νὰ ὑπάγετε, ἐκεῖνο ὁπῦ σᾶς βάλλουν ὁμπροστῦ τρῶτε, μὴν ἐξετάζοντας τίποτε διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἀμὴ ἂν κανένας σᾶς εἴπῃ, τῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴν τὸ φάτε διὰ ἐκεῖνον ὁπῦ τὸ εἶπε, καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διατὶ τ̃ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅλα ἐκεῖνα ὁπῦ εἶναι εἰς αὐτήν.

29 Καὶ συνείδησιν λέγω ὄχι τὴν ἰδικήνου, ἀλλὰ τὴν συνείδησιν τῦ ἄλλου· καὶ διατί πρὸς εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνεται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ ἄλλην συνείδησιν;

30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ χάρετε μετέχω, τί βλασφημῦμαι εἰς ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριςῶ;

31 Κἂν τε λοιπὸν τρώτε, κἂν πίνετε, κἂν κάμνετε (τίποτες ἄλλο,) ὅλα εἰς δόξαν Θεῦ τὰ κάμνετε.

32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιςοι. καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ.

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω ὅλους εἰς ὅλα· μὴν ζητῶντας τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ συμφέρον) τῶν πολλῶν διὰ νὰ σωθῦσι.

Κεφ. ιά. 11.

Μιμῆσθε ἐμένα καθὼς ἐγὼ μιμῦμαι τ̃ Χρεςῦ.

2 Καὶ ἐπαινῦσας ἀδελφοί, ὅτι πάντα μὲ ἐνθυμῆσθε· καὶ

καθὼς

καθὼς σᾶς ἐπαρέδωκα τ̃ παραδόσις, τ̃ κρατᾶτε.

3 Καὶ θέλω νὰ ἠξεύρετε, ὅτι κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶν ὁ Χριςὸς, καὶ κεφαλὴ τ̃ γυναικὸς εἶν ὁ ἀνδρας, καὶ κεφαλὴ Χριςοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Κάθε ἄνδρας ὁπᾶ προσεύχεται ἢ προφητεύει καὶ ἔχει τὸ κεφάλι τε σκεπασμένον, ἀντροπάζει τὸ κεφάλι τε.

5 Καὶ κάθε γυναῖκα ὁπᾶ προσεύχεται ἢ προφητεύει, μὲ κεφάλι ἀξεσκέπαςον κατεντροπάζει τὸ κεφάλι τε. διατὶ τοῦτο εἶναι μιᾶς λογῆς ἀσὰν νὰ εἶναι ξεριζωμένη.

6 Διατὶ ἂν δὲν σκεπάζεται ἡ γυναῖκα, ἂς κερεύεται. καὶ ἂν εἶναι ἄχημον εἰς τ̃ γυναῖκα τὸ νὰ κερεύεται, ἢ νὰ ξεριζέται ἂς σκεπάζεται.

7 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν χρειαζεῖ νὰ σκεπάζῃ τὸ κεφάλι τε ἴσος νὰ εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ. ἀμὰ ἡ γυναῖκα εἶν δόξα τοῦ ἀνδρὸς.

8 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀμὰ ἡ γυναῖκα ἀπὸ τ̃ ἄνδρα.

9 Διότι ὁ ἄνδρας δὲν ἐπλάθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀμὰ ἡ γυναῖκα διὰ τ̃ ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ἡ γυναῖκα χρειαζεῖ (διὰ τοὺς ἀγγέλους) νὰ ἔχει ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τε σημάδι ὅτι εἶναι ὑπόκοη εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρός.

11 Ὅμως οὐδὲ ὁ ἄνδρας χωρὶς γυναῖκα, οὐδὲ ἡ γυναῖκα χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς τ̃ Κύριον.

12 Διατὶ καθὼς ἡ γυναῖκα εἶναι ἀπὸ τ̃ ἄνδρα, ἔτζι καὶ ὁ ἄνδρας εἶν διὰ μέσου τ̃ γυναικὸς, ἀμὰ ὅλα εἶναι ἀπὸ τ̃ Θεόν.

13 Ἀνάμεσάσας τὸ κρίνετε· πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ προσεύχεται τ̃ Θεὸν ἀσκέπαςη;

14 Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ ἄνδρας ἐὰν ἔχει μεγία, εἶν ἀτιμία τε.

15 Ἀμὰ ἡ γυναῖκα ἐὰν ἔχει μεγία, εἶν τιμὴ της; ὅτι τὰ μεγία τ̃ ἐδόθηκαν, ἀντὶς σκέπασμα.

16 Ἀμὰ ἀνίσως καὶ φαίνεται κανένας νὰ εἶν φιλόνικος, ἐμεῖς τέτοιας λογᾶς συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ παραγγέλλοντας τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ, ὅτι ὄχι εἰς τὸ καλύτερον, ἀμὰ εἰς τὸ χειρότερον μαζώνεσθε.

18 Διατὶ πρῶτον ὅταν μαζώνεσθε ἰσᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω πᾶς εἶν εἰς ἐσᾶς χωρίσματα· καὶ εἰς κάποιον μέρος τὸ πιστεύω.

19 Διατὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ εἶν καὶ αἵρεσις εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ φανερωθῶν ἐκεῖνοι ὁπᾶ εἶν ἀνάμεσάσας δόκιμοι.

20 Ὅταν λοιπὸν μαζώνεσθε εἰς ἕνα τόπον, δὲν εἶν πιὰ νὰ φάτε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.

21 Διατὶ πάντα ἕνας προπέρνει τὸ ἰδικόντε δεῖπνον καὶ τὸ τρώγει, καὶ ἄλλος πεινᾶ, καὶ ἄλλος μεθᾶ.

22 Μῶν δὲν ἔχετε σπίτια διὰ νὰ φάτε καὶ νὰ πίνετε; ἢ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ καταντροπάζετε ἐκείνους ὁπᾶ δὲν ἔχουσι; τί νὰ σᾶς εἰπῶ; νὰ σᾶς ἐπαγίσω εἰς τοῦτο; δὲν σᾶς ἐπαινῶ.

23 Διατὶ ἐκεῖνο ὁπᾶ σᾶς ἐπαρέδωκα, τὸ ἐπαρέλαβα ἀπὸ τ̃ Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος Ἰη-

Ἰησᾶς τὴν νύκτα ἐν ᾗ παρεδίδετο, ἔλαβε ψωμὶ.

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκλασε, καὶ εἶπε, λάβετε φάγετε, τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο κάνετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, ὕστερα ἀφότου ἐδείπνησε λέγωντας, ἐτοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινόρια διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου· ἐτοῦτο κάνετε ὅσαις φορᾶς τὸ πίνετε, εἰς ἐνθύμησίν μου.

26 Διατὶ ὅσαις φορᾶς τρώτε τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, φ θάνατον τοῦ Κυρίου ἀναθυμίζετε, ἕως ὄ νὰ ἔλθῃ.

27 Εἰς τόσον ὑπὲρ κάθε ἕνας ὑπὲρ τρώγει τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀνάξιος, εἶναι πταίστης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς δοκιμάζῃ τοῦ λόγου, καὶ ἔτζι ἂς τρώγει ἀπὸ τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, καὶ ἂς πίνει ἀπὸ τὸ ποτήριον ἐτοῦτο.

29 Διατὶ ἐκεῖνος ὑπὲρ τρώγει καὶ πίνει ἀνάξιος, τρώγει καὶ πίνει κρῖμα εἰς τοῦ λόγου, μετὸ νὰ μὴν διακρίνῃ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς εἶναι πολλοὶ ἀδυνεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ ἀποθίνει ἀρκετοί.

31 Διατὶ ἂν ἐδιακρίναμεν τοῦ λόγου μας, θὲν ἠθέλαμεν κριθῆ.

32 Ἀμὴ ὅταν κριθόμεστεν, παιδεύόμαθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴν καταμακριθῶμεν μὲ τὸν κόσμον.

33 Λοιπὸν ἀδελφοίμου, ὅταν μαζώνεσθε εἰς τὸ φαγεῖν ἀπαντοχόλε ἕνας τὸν ἄλλον.

34 Ἀμὴ ἂν πεινᾶ κανένας ἂς τρώγει εἰς τὸ σπίτι, διὰ νὰ μὴν μαζώνεσθε εἰς κατάκριμα. καὶ τὰ ἄλλοιπα ὁπὰν ἔλθω, θέλω τὰ διατάξῃ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ διὰ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀδελφοί, θέλω νὰ γνωρίζετε ἐκεῖνο ὁπὲ ἀρέπει.

2 Ἠξεύρετε ὅτι ἐσεῖς ἤστεν ἔθνη, καὶ ἐφέρνεστε εἰς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, καθὼς σᾶς ἔσυρεν.

3 Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω νὰ γνωρίσετε, ὅτι εἰ ἡ κανένας ἐπὲ λέγει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ ἡ κανένας δυνάτα νὰ εἰπῇ Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

4 Καὶ εἶναι διαφόρισις τῶν χαρισμάτων, ἀμὴ τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ αὐτό.

5 Εἶναι καὶ διάφορος ὑπουρεσίαις, ἀμὴ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός.

6 Εἶναι καὶ διαίρεσις τῶν ἐνεργημάτων, ἀμὴ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς πᾶσαν ἕνα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος εἰς τὸ συμφέρον.

8 Διατὶ εἰς κάποιον δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσου τοῦ πνεύματος· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

9 Καὶ εἰς ἄλλον δίδεται πίστις μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ εἰς

εἰς

εἰς ἕνον ἐνεργήματα διωάμεων. καὶ εἰς ἕνον δίδοται προφητεία· καὶ εἰς ἕνον δίδονται διάκρισεις πνευμάτων.

10 Καὶ εἰς ἕνον γένη γλωσσῶν· καὶ εἰς ἕνον δίδοται ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, χωρίζοντας ξεχωριστὰ πᾶσαν ἕνα καθὼς βούλεται.

12 Διατὶ καθὼς τὸ κορμὶ εἶναι ἕνα, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ καὶ ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἑνὸς κορμίου, ἂν καὶ εἶναι καὶ νὰ εἶναι πολλά, ὅμως εἶναι ἕνα κορμί, ἔτζι καὶ ὁ Χριστός.

13 Διατὶ ἐμεῖς ὅλοι διὰ μέσου ἑνὸς πνεύματος εἰς ἕνα κορμὶ ἐβαπτισθήκαμεν, κἄντε Ἰουδαῖοι, κἄντε Ἕλληνες, κἄντε δοῦλοι, κἄντε ἐλεύθεροι, καὶ ὅλοι εἰς ἕνα πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Διατὶ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι ἕνα μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ τὸ ποδάρι διατὶ δὲν εἶμαι χέρι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμί, μεώα διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμί;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ αὐτὶ γνλ. διατὶ δὲν εἶμαι μάτι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμί, μεώα διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμί;

17 Ἐὰν ὅλον τὸ κορμὶ εἶναι μάτι, πῦ (θέλει εἶναι) ἡ ἀκοή, ἐὰν εἶναι ὅλον ἀκοή, πῦ (θέλει εἶναι) ἡ ὄσφρησις;

18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔβαλε κάθε ἕνα μέλος εἰς τὸ κορμὶ καθὼς ἤθελησε.

19 Καὶ ἂν ἦταν ὅλα ἕνα μέλος, πῦ (θέλει εἶναι) τὸ κορμί;

20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολλὰ μέλη, ἀμὴ ἕνα κορμί.

21 Καὶ δὲν δυνήθηκε τὸ μάτι νὰ εἴπῃ εἰς τὸ χέρι, δὲν σε χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια, δὲν σᾶς χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ κορμίου ὁποῦ φαίνονται νὰ εἶναι ἀδυνατώτερα, εἶναι πολλὰ χρειαστότερα ἀναγκαῖα.

23 Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ λογιάζομεν νὰ εἶναι ἀτιμώτερα μέλη τοῦ κορμίου, ἐκεῖνα ἐνδυώνοντες, τὰ τιμοῦμεν χρειαστότερα· καὶ τὰ ἀσχήμαμας ἔχουν περισσότερον κόλεσμόν.

24 Ἀμὴ τὰ μέλημας τὰ τίμια δὲν ἔχουν χρείαν κόλεσμοῦ, ἀλλὰ ὁ Θεὸς κατεκόψαν τὸ κορμὶ δίδοντας περισσότερον τιμὴν, εἰς τὸ μέλος τὸ λειψεμένον.

25 Διὰ νὰ μὴν γένῃ διχοστασία εἰς τὸ κορμί, ἀλλὰ τὰ μέλη νὰ φροντίζουν τὸ αὐτὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλον.

26 Καὶ ἐὰν πάθῃ ἕνα μέλος, συμπάθαχουν ὅλα τὰ μέλη, καὶ ἐὰν δοξάζεται ἕνα μέλος, συγχαίρονται ὅλα τὰ μέ-

27 Καὶ ἐσεῖς εἶστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.

28 Καὶ κάποιους ἔβαλεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, εἶτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μεώα ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; μεώα ὅλοι εἶναι προφῆται; μεώα ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι;

30 Μεώα ὅλοι ἔχουν δυνάμεις; μεώα ὅλοι ἔχουν χαρίσματα ἰαμάτων; μεώα ὅλοι

ὅλοι γλώσσεις σιωπυχήσουσι; μιλῶν ὅλοι ἀξηγῆσι.

31 Ἐπιθυμεῖτε τὰ χαρίσματα τὰ μεζόνιτερα· καὶ ἀκόμι δίλω σᾶς δείξῃ τρόπον πολλὰ ὑψηλόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΑΝ ἡ γλώσσις τοῦ ἀνθρώπου λέγω καὶ τοῦ ἀγγέλου, καὶ ἀγάπιν δὲν ἔχω, ἔγινα χαλκὸς ὁπῦ βόιζει· ἢ κύμβαλον ὁπῦ ἀλλιάζει.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ γνωρίσω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλιν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλιν τὴν πίστιν ὁπῦ νὰ μετατοπίζω τὰ βουνὰ, καὶ ἀγάπιν νὰ μὴν ἔχω, δὲν εἶμαι τίποτις,

3 Καὶ ἐὰν ταλίσω ὅλα τὰ ὑπάρχοντάμου εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐὰν παραδόσω τὸ κορμίμου διὰ νὰ καῶ, καὶ ἀγάπιν νὰ μὴν ἔχω, τίποτις δὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἡ ἀγάπη σπλαχνίζεται, ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι προπετὴς, δὲν κενοδοξᾶ.

5 Δὲν κάμνει ἄσχημα πράγματα, δὲν ζητεῖ τὰ ἰδικάτης ὠφέλιμα, δὲν πικραίνεται, δὲν βάνει εἰς τὴν νοῦτης τὸ κακὸν.

6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀλήθειαν.

7 Ὅλα τὰ βαστᾶ, ὅλα τὰ πιστεύει, ὅλα τὰ ἐλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ἀδέπιτε δὲν ξεπίπτει, ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαις θέλουσι καταργηθῆ, καὶ αἱ γλώσσις θέλουσι παύσει, καὶ ἡ γνῶσις θέλει ἀφανισθῆ.

9 Διατὶ ἐκ μέρους γνώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν.

10 Ἀμὴ ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε θέλει παύσει τὸ μερικόν.

11 Ὅτεν ἤμεν νήπιος, ὡσὰν νήπιος ἐλάλουν, ὡσὰν νήπιος ἐφρόνουν, ὡσὰν νήπιος ἐλογιζόμουν. ἀμὴ ὅτεν ἔγινα ἄνδρας, ἐχάλασα τὰ πράγματα τοῦ νηπίου.

12 Διατὶ τώρα βλέπομεν διὰ μέσου τοῦ καθρεύτη ἀσὰν ὄνειρον· ἀμὴ τότε θέλομεν ἰδεῖ πρόσωπον μὲ πρόσωπον. τώρα γνωρίζω ἐκ μέρους, ἀμὴ τότε θέλω γνωρίσει καθὼς ἐγνωρίσθηκα.

13 Καὶ τώρα μένουσι τὰ τρία ἐτοῦτα, πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, καὶ τὰ μεγαλίτερον ἀπὸ τοῦτα, εἶναι ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΖΗΤᾶτε καὶ ἀκολουθᾶτε τὴν ἀγάπιν, ὁπῦ θυμεῖτε διὰ νὰ ἀποκτήσετε τὰ πνευματικὰ χαρίσματα· καὶ πρεπότερον διὰ νὰ προφητεύετε.

2 Διατὶ ἐκεῖνος ὁπῦ λαλεῖ γλώσσις ἀγνώριστις, δὲν σιωπυχάνει μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ τὴν Θεόν. διατὶ ἂν καλὰ καὶ κενόνας δὲν τὴν καταλαβάνει, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ τὸ πνεῦμα λέγει μυστήρια.

3 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁπῦ προφητεύει, καλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παρηγορίαν.

4 Ἐκεῖνος ὁπῦ λέγει γλῶσσαν, οἰκοδομεῖ τὸν λόγατου· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁπῦ προφητεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλησίαν.

5 Καὶ θέλα ὅλοισας νὰ λέγῃτε γλώσσις, ἀλλὰ πρεπότε-

σύτερον διὰ νὰ φοφητεύετε· διατὶ μεγάλτερον εἶναι ἐκεῖνον ὅπου φοφητεύει, παρὰ ἐκεῖνον ὅπου λέγει γλώσσας· ἔξω ἐὰν δὲν μεταγλωττίζῃ, διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν.

6 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔλθω εἰς ἰσᾶς λέγων γλώσσας, τί θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σᾶς λέγήσω, ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ μὲ γνῶσιν· ἢ μὲ φοφητείαν, ἢ μὲ διδαχήν;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα ὅπου δίδουσι φωνὴν, κἂν τε παγκαύλι, κἂν τε κιθάρα, ἐὰν δὲν χωρίζουν οἱ φωνᾶς, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὅπου παίζεται μὲ παγκαύλι, ἢ μὲ τὴν κιθάρα;

8 Καὶ ἐὰν ἡ τρομπέτα δώσῃ φωνὴν ὅπου δὲν σημαίνει πόλεμον, τίς θέλει ἑτοιμασθῇ εἰς πόλεμον;

9 Ἔτζι καὶ ἰσεῖς ἐὰν δὲν δώσετε λόγον ἀκολουθήσιμον τῶν διὰ μέσου τῆς γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὅπου λαλεῖται, θέλετε λέγει εἰς τὸν ἀέρα;

10 Τόσα πολλὰ γένη τῆς φωνῶν εἶναι εἰς τὸν κόσμον καθὼς ἔτυχαν· καὶ ἕνα κανένα γένος δὲν εἶναι ἄφωνον.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω εἶναι βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὅπου λέγει, καὶ ὁ λέγων θέλει εἶναι εἰς ἐμένα βάρβαρος.

12 Ἔτζι καὶ ἰσεῖς· ἐπειδὴ εἶστε ἐρωτευμένοι τῆς πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητᾶτε διὰ νὰ πλουτήσετε εἰς αὐτὰ, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.

13 Διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὅπου λέγει γλώσσαν ἀγωνίζεται, ἂς παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τοῦ δώσῃ χάριν διὰ νὰ ἑρμηνεύσῃ ἐκεῖνα ὅπου λέγει.

14 Διατὶ ἐὰν προσεύχομαι μὲ γλώσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ἀμὴ ὁ νοῦς μου εἶναι ἄκαρπος.

15 Τί λοιπὸν; ἂς προσευχηθῶ μὲ τὸ πνεῦμα, ἂς προσευχηθῶ καὶ μὲ τὸν νοῦν· καὶ ἂς ψάλλω μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ἂς ψάλλω καὶ μὲ τὸν νοῦν.

16 Ἐπειδὴ ἐὰν εὐλογήσῃς μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὅπου ἀναπληρεῖ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου; ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρει τί λέγεις.

17 Διατὶ ἐσὺ καλῶς εὐχαριστᾶς, ἀμὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, ὅτι λαλῶ γλώσσαις περισσότερον ἀπὸ ὅλους σας.

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλλιότερα θέλω νὰ λαλήσω πέντε λόγους διὰ μέσου τοῦ νοός μου, διὰ νὰ διδάξω καὶ ἄλλους, παρὰ νὰ εἰπῶ μυρίους λόγους μὲ γλώσσαν ἄγνωστον.

20 Ἀδελφοὶ, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ γίνεσθε νήπιοι εἰς τὴν κακίαν, καὶ εἰς τὴν φρόνησιν γίνεσθε τέλειοι.

21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον, ὅτι μὲ ξένας γλώσσαις καὶ μὲ ἄλλα χείλη θέλω λαλήσει εἰς τὸν λαὸν τοῦτον. καὶ μολοῦτζι θέλουν μὲ ἀκούσει, λέγει Κύριος.

22 Λοιπὸν οἱ γλώσσαις εἶναι σημεῖον, ὄχι εἰς ἐκείνους ὁπου πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπίστους. ἀμὴ ἡ προφητεία, δὲν εἶναι διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ

διὰ

διὰ ἐκείνης ὅπῃ πορεύκεσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν μαζαχθῇ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς μίαν μερίδα, καὶ ὅλοι λαλῶσι γλώσσαις ἀγνώσαις, καὶ εἰσέλθωσι μέτα ἰδιώτεν, ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἰπῆ ὅτι εἶστε λαλοί;

24 Ἀμὰ ἐὰν ὅλοι προφητεύκωσι, καὶ ἔμπῃ μέσα κανένας ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ ὅλων, ἐξετάζεται ὑπὸ ὅλων.

25 Καὶ ἔρχεται τὰ κρυφὰ τῆς καρδίας τοῦ φανερώνεται· καὶ ἔρχεται πρόπεσε καὶ προσκυνήσει τὸν Θεόν, λέγοντας ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς ἐσᾶς.

26 Τί λοιπὸν, ἀδελφοί; ὅταν μαζώνεσθε, πᾶσα ἕνας ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλμὸν, ἔχει διδαχὴν, ἔχει γλώσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἑρμηνείαν. ὅλα ἂς γίνεται εἰς οἰκοδομήν.

27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῇ κανένας μὲ γλῶσσαν ἄγνωσσαν, ἂς λαλῶσι δύο, ἢ τὸ πολυότερον τρεῖς, ἀπὸ ἕνας ἕνας· καὶ ἕνας νὰ τὰ ἑρμηνεύσῃ.

28 Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι κανένας νὰ τὰ μεταγλωττίσῃ, ἂς σιωπήσει εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἐκείνος ὁποῦ λαλεῖ μὲ γλῶσσαν ἄγνωσσαν, ἂς λαλεῖ μὲ τὸν λόγον καὶ μὲ τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς νὰ λαλῶσι. καὶ οἱ ἄλλοι νὰ διακρίνουν.

30 Καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ τίποτε εἰς ἄλλον ὁποῦ κάθεται, ὁ πρῶτος νὰ σιωπήσει.

31 Διότι θέλετε δυνηθῆ ἕνας ἕνας νὰ προφητεύσῃ, διὰ νὰ μαθήσουν ὅλοι, καὶ ὅλοι νὰ παρακαλεσθῶσι.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας.

33 Διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες σας εἰς τὰς ἐκκλησίας ἂς σιωπήσουν, διότι δὲν τοῦς ἐπιτρέπεται ἐξουσία νὰ λαλήσουν, ἀλλὰ νὰ ὑποτάσσωνται καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Καὶ ἂν θέλουν νὰ μάθουν τίποτε, ἂς ἐρωτοῦσιν τοὺς ἄνδρας τους εἰς τὸ σπίτι· διότι ἄδικον πρᾶγμα εἶναι νὰ συντυχόν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἢ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ σᾶς ἢ εἰς ἐσᾶς μονάχους ἐκατάντησεν;

37 Ἐὰν φαίνεται κανένας νὰ εἶναι προφήτης, ἢ πνευματικός, ἂς γνωρίσῃ ἐνοῦτα ὁποῦ σᾶς γράφω, ὅτι εἶναι παραγγελίαις τοῦ Κυρίου.

38 Καὶ ἂν κανένας δὲν γνωρίζει, ἂς μὴν γνωρίζει.

39 Εἰς τέσον ὁποῦ ἀδελφοὶ ζηλεύετε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύσῃτε, καὶ μὴν ἐμποδίζετε τὸ νὰ λαλῶσι γλώσσαις.

40 Ὅλα ἂς γίνεται πρεπόντως καὶ κατὰ τάξιν.

Κεφ. ιε'. 1.

ΚΑΙ σᾶς δηλοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοὶ, ὁποῦ σᾶς εὐαγγέλισα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαραλάβετε. εἰς τὸ ὁποῖον καὶ στέκεστε.

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε ἐὰν τὸ κρατῆτε, μὲ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εὐαγγέλισα, τῆς ἐὰν δὲν ὁποῦ ἐπιστεύσατε ἐμάταιον.

3 Δι-

23 σωναθροισθῇ

34 λαλῆσαι

25 κατὰ τὴν ἀλήθειαν φανερῶν πρόσωπον λατρεύοντας

39 ζηλοῦτε κωλύετε

26 ἕκαστος ψαλμὸν, ἔχει ἀποκάλυψιν — ἔχει ἑρμηνείαν

3 Διατὶ πρῶτον σᾶς ἐπαρέδωκα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαρέλαβον. ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας μας κατὰ τὰς γραφάς.

4 Καὶ ὅτι ἐθάφθη, καὶ ὅτι ἀνεστάθη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς.

5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶ, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα.

6 Ἔπειτα ἐφάνη ἀπάνω εἰς πενταπόσιους ἀδελφοὺς μίᾳ φορά. ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι εὑρίσκονται ἕως τώρα, καὶ μερικοὶ ἀπεθάνασι.

7 Ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰακώβου, ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους.

8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπὸ εἰς ἀπρεπεξίμιστον ἐφάνη εἰς ἐμένα.

9 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ πολλὰ μικρὸς ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους, ὁ ὁποῖος δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κοπιάσω, διατὶ ἐκατάτρεξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ διαμένει τὰ χάρματα τοῦ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνο ὁποῦ εἶμαι, καὶ ἡ χάρις του ὁποῦ εἶναι εἰς ἐμένα δὲν ἐγίνηκεν ἄδικη· ἀλλὰ περισσότερον ἀπ' αὐτοὺς ὅλους ἐκοπίασα, καὶ ὄχι ἐγώ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι μαζί μετέμενε.

11 Κατὰ ἐγὼ λοιπὸν, κἂν ἐκεῖνοι, ἔτζι κηρύττομεν, καὶ ἔτζι ἐπιστεύσαμε.

12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύττεται ὅτι ἀνέστη ἀπὸ νεκρῶν, πῶς λέγουσι τινὲς ἀνάμεσά σας, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι;

13 Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἀνάστασις νεκρῶν, ἐ ἢ ὁ Χριστὸς ἀνεστάθη.

14 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνεστάθη, εὔκαιρον λοιπὸν εἶναι τὸ κηρυγμάσας, καὶ εὔκαιρα εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.

15 Καὶ ἐμεῖς εὑρισκόμεθα ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστὸν, τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἀνίσως καὶ οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται.

16 Διατὶ ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται, ἐ ἢ ὁ Χριστὸς ἀνεστάθη.

17 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνεστάθη, ἡ πίστις σας εἶναι εἰκαίρη, ἀκόμα εὑρίσκεσθε εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁποῦ ἐκοιμήθηκαν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐχάθηκαν.

19 Ἐὰν μόνον ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, εἴμεθα ἀθλιώτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ νεκρῶν, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ ἐκείνων ὁποῦ κοιμοῦνται.

21 Διατὶ ἐπειδὴ διαμένει ἕνας ἄνθρωπος (εἶναι) ὁ θάνατος, ἔτζι καὶ διαμένει ἕνας ἄνθρωπος (εἶναι) ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

22 Διατὶ καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσι, ἔτζι καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῆ.

23 Ἀμὴ πᾶσα ἕνας εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν, ὁ Χριστὸς (εἶ) ἀπαρχὴ, ἔπειτα (θέλει ἀνασταθῆ) ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του.

24 Ἔπειτα (θέλει εἶναι) τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ὅταν χαλάσῃ κάθε λαμπρὸ ἀρ-

ὡσὰν ἀπόρημα

10 θέλαρη

21 θάνατος λόγος

23 Κάθε ἕνας

χὴν καὶ κάθε ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Διατὶ κάμνει χρεία νὰ βασιλεύσῃ αὐτὸς ἕως ὅπου νὰ βάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του.

26 Ὕστερον ὁ ἐχθρὸς ὅπου θὰ χαλασθῇ, εἶναι ὁ θάνατος.

27 Διατὶ ὅλα τὰ ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του. καὶ ὅταν λέγει ὅτι ὅλα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερὸν εἶναι ὅτι ἔξω ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου τοῦ ὑπέταξε τὰ πάντα.

28 Καὶ ὅταν τοῦ ὑποταχθοῦν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς θέλει ὑποταχθῆ εἰς ἐκεῖνον ὅπου τοῦ ὑπέταξε τὰ πάντα. διὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

29 Ἄλλως τί θέλουν κάμει ἐκεῖνοι ὅπου βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκροὺς, ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστηνοῦται, διατὶ καὶ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκροὺς;

30 Καὶ διατὶ καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πάντα ὥρας;

31 Πᾶσα ἡμέρα ἀποθνήσκω, μὰ τὴν δικαίωσίν σας καύχησιν, ὅπου ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

32 Ἐὰν ἐγὼ κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία εἰς τὴν Ἔφεσον, τί εἶναι τὸ διάφορόν μας, ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστηνοῦται; (ἂν δὲν ἀναστηνοῦται) ἂς φάμε καὶ ἂς πίομε· διατὶ αὔριον θὰ ἀποθνήσκομε.

33 Μὴν πλανᾶσθε, οἱ κακαὶ συναναστροφαὶ χαλοῦσι τὰ καλὰ ἤθη.

34 Ξυπνήσετε (νὰ ζῆτε) δικαίως, καὶ μὴν ἁμαρτάνετε· διατὶ κάποιοι δὲν γνωρίζουν τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω.

35 Ἀλλὰ κάποιος θέλει εἰπεῖ, πῶς ἀναστηνοῦται οἱ νεκροὶ, καὶ μὲ ποῖον κορμὶ ἔρχονται;

36 Ἄνθρωπε, ἀνόητε ὅπου σπείρεις σύ, δὲν σπέρνεις τὸ ζῶν ὅπου θὰ γένῃ.

37 Καὶ ἐκεῖνο ὅπου σύ σπείρεις, δὲν σπέρνεις τὸ σῶμα ὅπου μέλλει νὰ γένῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, ἂν τύχῃ, σιτάρι, ἢ κανένας ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα.

38 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ δίδει σῶμα καθὼς θέλει, καὶ πᾶσα ἕνα ἀπὸ τὰ σπέρματα, τὸ ἰδιόν του σῶμα (δίδει.)

39 Ὅλη κάθε σὰρξ εἶναι ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ψαριῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν πετεινῶν.

40 Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια, εἶναι καὶ σώματα ἐπίγεια, ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, καὶ ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἐπιγείων.

41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ φεγγαρίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀστέρων, διατὶ ὁ ἕνας ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀστέρι εἰς τὴν δόξαν.

42 Ἔτζι θέλει εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· (τὸ σῶμα) σπείρεται εἰς φθορὰν, ἀναστήνεται εἰς ἀφθαρσίαν.

43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν, καὶ ἀναστήνεται εἰς τὴν δόξαν, σπείρεται ἀδυναμίαν, καὶ ἀναστήνεται δυναμίαν·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἀναστήνει σῶμα πνευματικόν. εἶναι σῶμα ψυχικόν,

36 σπέρνεις

37 κόκκον

38 κάθε ἕνα

33 ἀκαλοῦ

κὸν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν.

45 Τέτοιας λογῆς ἐστὶ καὶ γεγραμμένον· ἔγενεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζωσαῦσαν, ὁ ὕστερος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

46 Ἀλλὰ ὄχι πρῶτον ἔγινε τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος (ἦτον) ἀπὸ τὴν γῆν χωματινὸς, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος (εἶναι) ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

48 Ὅτι λογῆς ἦτον ὁ χωματινὸς, τέτοιας λογῆς εἶναι καὶ οἱ χωματίνοι. καὶ ὅπου λογῆς εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τέτοιας λογῆς (θέλουν εἶναι) καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χωματίνου, ἔτζι θέλομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοὶ, ὅτι σάρξ καὶ αἷμα δὲν δυνοῦται νὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.

51 Νὰ ὁποῦ σᾶς λέγω μυστήριον· ἡμεῖς ὅλοι δὲν θέλομεν ἀποθάνει, ἀλλὰ ὅλοι θέλομεν ἀλλαχθεῖ εἰς μίαν στιγμὴν, εἰς τὸ ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερινὴν τρομπέτα.

52 Διατὶ θέλει σήμνει ἡ τρομπέτα, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουν σηκωθῆ ἄφθαρτοι, καὶ ἐμεῖς θέλομεν ἀλλαχθεῖ.

53 Διατὶ ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸ φθαρτὸν τοῦτο (κορμὶ) νὰ ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῆ ἀθανασίαν.

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν τοῦτο (κορμὶ) ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο κορμὶ) ἐνδυθῆ ἀθανασίαν, τότε θέλει γένει ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, ἐκρυφθῆ ὁ θάνατος ἀπὸ τὸν νικῶ.

55 Ὦ θάνατε, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου; ὦ ἅδη, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον σου;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου ἐστὶ ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ἐστὶ ὁ νόμος.

57 Καὶ χάρις εἶναι χάρις τῷ Θεῷ, ὁποῦ μᾶς δίδει τὴν νίκην διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, σταθῆτε σταθεροὶ ἀμετακίνητοι, φανεροῦσθε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάντοτε· ἐξεύρετε ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι ἐπίκαιρος εἰς τὸν Κύριον.

Κεφ. ιε'. ιϛ.

ΚΑΙ διὰ τὴν ζητείας (τῆς ἐλεημοσυνῶν ὁποῦ εἶναι) διὰ τοὺς ἁγίους, καθὼς ἔδωκα εἰς τάξιν τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Γαλατίας, ἔτζι κάμετε καὶ ἐσεῖς.

2 Κάθε κυριακὴν, πᾶσα ἕνας ἀπὸ σᾶς ἂς βάλλει ξεχωρισμένα εἰς τὸ σπίτι του ὀλιγοστεύοντας ὅσον ἠμπορεῖ, καθὼς ἐφόβησε Θεός· διὰ νὰ μὴν γίνεται τότε μαζώξεις τῆς ἐλεημοσυνῆς ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποιους ἐσεῖς θέλετε γράψει μὲ ὁδηγοὺς νὰ εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψει νὰ πάρουν, καὶ νὰ πᾶσι τὴν χάρισνσας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐὰν εἶναι ἄξιον νὰ πάγω καὶ ἐγὼ, θέλουσι πάγει μαζίμα.

5 Καὶ ὅταν περάσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθει εἰς ἐσᾶς, διατὶ θέλω νὰ περάσω διαμέσου τῆς Μακεδονίας.

6 Καὶ ἂν τύχῃ θέλω σταθῆ ὀλίγον εἰς ἐσᾶς, ἢ καὶ νὰ ξεχειμάσω· διὰ νὰ μὲ παραγαλέσθαι ὅπου καὶ νὰ ὑπάγω.

7 Διατὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς ἰδῶ τώρα περαστικὸς, ἀμὴ ἐλπίζω νὰ ὑπομείνω καμπόσον καιρὸν εἰς ἐσᾶς, ἂν τὸ συγχωρέσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ὑπομείνει εἰς τὴν Ἔφεσον ἕως τὴν Πεντηκοστῆς.

9 Διατὶ μεγάλη καὶ ἀνοίχθηκε πόρτα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι πολλοὶ ἐνάντιοι.

10 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ εἶναι χωρὶς φόβον ἀνάμεσά σας. διατὶ ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου αὐτὸν καὶ ἐγώ.

11 Κανένας λοιπὸν ἂς μὴν τὸν καταφρονήσῃ, ἀμὰ συνοδεύσετέ τον μὲ εἰρήνην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα. διατὶ τὸν καρτεροῦμε μαζὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς.

12 Καὶ σχετικὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀπολλὼ, πολλὰ τὸν ἐπαρακάλεσα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς μαζὶ μὲ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ καθόλου δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ τώρα. ἀμὴ θέλει ἔλθει ὅταν εὕρῃ καλὸν καιρόν.

13 Ἀγρυπνᾶτε, στέκεστε εἰς τὴν πίστιν, ἀνδρειάνεσθε. καὶ δυνατώνεσθε.

14 Ὅλασας (τὰ πράγματα) ἂς γίνονται μὲ ἀγάπην.

15 Καὶ παρακαλῶ σας ἀδελφοί· κατέβρεστε τὸν οἶκον τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι τὸ πρωτόγενημα τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐφιερώσαν τοὺς λόγους διὰ νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς ἁγίους.

16 Διὰ νὰ ὑποτάσσεσθε καὶ ἐσεῖς εἰς τοὺς τοιούτους, καὶ εἰς πᾶσα ἕνα ὁποῦ συνεργᾶ καὶ κοπιάζει.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τὴν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ἐλλείπον σας λείψιμον, ἐκεῖνοι τὸ ἀνεπλήρωσαν.

18 Διατὶ καὶ τὸ ἐδικόνομε πνεῦμα, καὶ τὸ ἐδικόνσας ἀναπαύσαν. γνωρίζετε λοιπὸν, τοὺς τοιούτους.

19 Σᾶς χαιρετοῦν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. σᾶς χαιρετᾶ πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, μαζὶ μὲ τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν αὐτόν τε ἀντωνᾶν.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς χαιρετοῦν. καὶ χαιρετεῖσθε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον.

21 Ἐνοῦτος ὁ χαιρετισμὸς (ἐγράφη) μὲ τὸ ἐδικόνομε χέρι τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾶ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἂς εἶναι ἀνάθεμα μαραναθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μεθ' σᾶς.

24 Ἡ ἀγάπη μὲ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων, διὰ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ καὶ Τιμοθέου.

Ἡ ἐπι-

5 ἔλθῃ

ἀνταποδοφαινόμενον

6 διανυκτερεύσωμεν

Κάθε ὥραν

διανυκτερεύσωμεν

8 πεντηκοστῆς

9 θέλει.

11 καταφρονῇ

συνοδεύσατε αὐτὸν

ἄνθρωπον μὲ ὅλους.

ἄνθρωπον. ἢ ἄνθρωπον

ἔλθῃ.

23 μὲ ὅλους φαγωμένους